

mindre Kapital, vil have saa let ved at faa denne Trang afhjulpen, som den ærede Ordfører mente, saa forekommer det mig egentlig ikke, at man ret vel kan tale saa meget om en Nødstilstand blandt Landbrugerne, som man har gjort. Det blev nævnt, at man kunde være tilbøjelig til at gaa ind paa det, naar Renten havde kunnet sættes lavere, men jeg tror rigtignok, at det netop er Forudsætningen for et Laan med dette Formaal, at Renten ikke maa sættes alt for lavt, thi Meningen er jo ikke den at sætte den saa lavt, at det bliver en Fordel for enhver, som overhovedet skal optage Laan, at benytte denne Kapital, som i saa Fald heller ikke vilde strække ret langt. Man har kun Sikkerhed for, at Laanet vil komme dem til gode, som de ere tiltænkte at skulle komme til gode, naar Rentens sættes, om ikke just højt, saa dog noget højere end den, som enhver Laantager, der kan give god og fyldestgørende Sikkerhed, kan opnaa Laan til. Men mest forbauser det mig unægtelig, at det af den ærede Ordfører blev gjort gældende og endog stillet i Spidsen for hans Udtalelser, at det vilde være et betydeligt Tab for Statskassen, thi som han selv ophøjste, kan Tabet højest blive 25,000 Kr. for hver Million, altsaa i det højeste 125,000 Kroner, og det kun under Forudsætning af, at der virkelig viser sig Trang til at benytte denne Kapital fuldt ud; viser der sig ikke Trang til det, viser det sig at være en overflødig Foranstaltning, vil ogsaa Statskassens Tab blive betydelig mindre. Det undrer mig unægtelig, at man ikke vil gaa med til en Foranstaltning, som utvivlsomt efter sin Natur netop er sikket til at raade Bod paa Nødstilstanden, fordi det vil komme til at koste Statskassen 125,000 Kr., naar man er villig til at bortgive flere Millioner i Flæng til Landbrugerne uden Hensyn til, om der kan siges i Virkeligheden at være Trang dertil eller ikke. Jeg beklager meget, at det ærede Flertal ikke har villet tiltræde dette Forslag og anbefaler ærede Medlemmer at stemme derfor.

Jungersen: Uden for Betænkningen har to ærede Medlemmer i Forening med mig tilladt os at stille et Forslag om yderligere Forlængelse af Anlægsmølen ved Hirtshals for et Beløb af 230,000 Kr. I 1880 byggede Staten en Møle, der var 385 Fod lang, og gik ud paa 10 Fod Vand. Den havde to Formaal. Det ene var dette, at den skulde være en Forsøgs-møle, at den skulde være et Byggearbejde, der skulde tjene til Besvarelsen af Spørgsmaalet, om der overhovedet kunde bygges noget ud i

Vesterhavet, som kunde staa for Vesterhavets Maagt. Det andet, man har tænkt sig, at Mølen skulde tjene til, var at støtte Fiskeriet der paa Egnen. Nu er det jo klart nok, at et Byggeforetagende som dette, der kun naar ud til 10 Fod Vand, ikke kan opfylde hverken Formaalet paa den ene eller den anden Maade. Det er ikke i Stand til fuldt ud at tilvejebringe Erfaring for, om en Møle kan staa for Vesterhavet, lige saa lidt som det er i Stand til at tilvejebringe tilstrækkelig Beskyttelse for Fiskeriet. Derfor fremkom der fra den Komite, som har været nedsat nærmest med det Formaal for Øje at faa oprettet en Havn ved Hirtshals, forskellige Andragender til Regering og Rigsdag om at forlænge denne Møle. Dette Forslag lykkedes det ikke at vinde Gehør for hverken hos Regeringen eller Rigsdagen inden 1888. I 1888 lovede den daværende Indenrigsminister at ville tage Sagen op til fornyet Drøftelse, efter at der den Gang i Tinget var forelagt en Betænkning fra Kommissionen, som særligt havde anbefalet denne Plan, nemlig om Anlægget af en Havn paa Vestkysten. Den højtærede daværende Indenrigsminister var da saa velvillig at tilsiige, at han vilde lade Sagen underløge paany, og efter denne Underfølgelse, som stete ved Regeringens vandbygningskyndige Mænd, kom der en Erklæring, hvoraf det fremgik, at en Forlængelse af Mølen godt kunde lade sig udføre saaledes, at den kunde staa for Vesterhavets Bolgeslag, og at det tillige vilde være til uunderværdig Nytte for Fiskeriet. Det eneste, man mente, der kunde tale imod et saadant Byggeforetagende, var Befolkningen. Den blev anslaaet til 350,000 Kr., men, siger Vandbygningsdirektøren, hvis man ikke ønsker at gaa til dette store Forslag straks, kunde der ogsaa beaandnes med et mindre Forslag, hvorefter Mølen kun skulde forlænges med 200 Fod, og dette Forslag vilde kun medføre en Udgift af 120,000 Kr. For 2 Aar siden stillede der Forslag om at faa dette Forslag realiseret om en Møle paa 200 Fod. Det højtærede Finansudvalg saa vel som den daværende højtærede Indenrigsminister gif velvilligt ind paa dette Forslag, og vi have nu denne Møle forlænget med 200 Fod. Vel kan det være, at den ikke er helt stærdig endnu, men der er saa vidt mig bekendt kun nogen Overbygning tilbage; men som Vandbygningsdirektøren den Gang erklærede, vilde denne Møle ikke kunne være tilstrækkelig fyldestgørende for det Maal, man havde sat sig med den, hvis den ikke blev forlænget til 500 Fod. Den Gang, man begyndte at bygge paa denne Møle, laa